

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 5, art. 67 i art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), w związku z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 39 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) art. 62 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190), art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250) oraz w związku z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia świadczeń

emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 208) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

- „§ 2. 1. Podstawę wymiaru świadczeń określonych w § 1 podwyższa się z dniem 1 lipca 1989 r. o 120% — nie więcej jednak niż o kwotę 159.000 zł.
2. Podwyższenia świadczeń dokonuje się przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego, z wyjątkiem świadczeń określonych w § 3 pkt 2.
3. Jeżeli kwota podwyżki świadczenia, obliczona w myśl ust. 1 i 2, byłaby niższa od kwoty obejmującej podwyżkę świadczenia wynikającą ze zwiększenia podstawy wymiaru o 81,4%, nie więcej jednak niż o 108 000 zł, oraz dodatki z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych w wysokości 17 600 zł — kwota podwyżki ulega uzupełnieniu do tej kwoty.
4. Uzupełnienie, o którym mowa w ust. 3, zwiększa podstawę wymiaru emerytury lub renty przy odpowiednim zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

- „§ 4. Ryczałtowe podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 25 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), zwiększa się od dnia 1 lipca 1989 r. odpowiednio do kwot 140.000 zł i 175.000 zł.”;

3) § 5 skreśla się;

4) w § 9 w ust. 1 wyrazy „1989 r. i nie później niż do dnia 10 października 1989 r.” zastępuje się wyrazami „i w październiku 1989 r.”;

5) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

- „§ 9a. 1. Świadczenia przysługujące na podstawie ustawy, o której mowa w § 1, oraz na podstawie przepisów wymienionych w § 3, przyznane w okresie po dniu 30 czerwca 1989 r. zwiększa się według zasad określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Wynagrodzenia przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w ust. 1, podwyższa się:
- 1) o 120%, nie więcej jednak niż o 159.000 zł — gdy osiągnięte zostały w miesiącach poprzedzających rok 1989,

2) o 21,3%, nie więcej jednak niż o 51.000 zł — gdy osiągnięte zostały w miesiącach przypadających w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 lipca 1989 r.

3. Podwyższenie świadczeń, o których mowa w ust. 1, następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie świadczeń następuje przy wznowieniu ich wypłaty.

4. Przepisy ust. 1—3 nie mają zastosowania do świadczeń ustalanych w myśl § 5 ust. 1—3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 marca 1984 r. w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia (Dz. U. Nr 17, poz. 81, z 1986 r. Nr 28, poz. 136 i z 1988 r. Nr 21, poz. 147).”

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44, z 1986 r. Nr 2, poz. 12, z 1987 r. Nr 40, poz. 232, z 1988 r. Nr 33, poz. 251 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 38, poz. 208) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur i rent inwalidzkich oraz rent rodzinnych od dnia 1 lipca 1989 r. wynoszą:

- 1) 56.000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,
- 2) 49.000 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1.”

§ 3. Kwoty świadczeń ustalonych w myśl rozporządzenia obejmują kwoty dodatków z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych określonych w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187 i Nr 30, poz. 230), z wyjątkiem kwot dodatków przysługujących z tytułu choroby emerytom i rencistom za więcej niż jedną kartę zaopatrzenia (powyżej 4 kg mięsa i jego przetworów).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *I. Sekuła*